

STORTINGET

Innst. 581 L

(2020–2021)

Innstilling til Stortinget
fra helse- og omsorgskomiteen

Prop. 100 L (2020–2021)

Innstilling fra helse- og omsorgskomiteen om Endringer i velferdstjenestelovgivningen (samar- beid, samordning og barnekoordinator)

Til Stortinget

Sammendrag

Innledning

Arbeidet med lovforslagene er gjort av Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet og Kunnskapsdepartementet.

Forslagene gjelder endringer i helse- og omsorgstjenesteloven, spesialisthelsetjenesteloven, psykisk helsevernloven, pasient- og brukerrettighetsloven, barnevernloven, barnehageloven, opplæringsloven, friskoleloven, sosialtjenesteloven, Nav-loven, krisesenterloven, familievernkontorloven, integreringsloven og tannhelsetjenesteloven. Formålet med endringene er å styrke oppfølgingen av utsatte barn og unge og deres familier gjennom økt samarbeid mellom velferdstjenestene.

Flere offentlige utvalg og utredninger har pekt på at det er behov for regelverksendringer som i større grad sikrer at barn og unge får et helhetlig tjenestetilbud.

Målgruppen for forslagene

Når det skal utformes samarbeidsbestemmelser i lovene som regulerer de ulike velferdstjenestene, må det tas hensyn til at lovene retter seg mot personer i ulike aldersgrupper. Forslagene til lovendringer er særlig rettet mot barn og unge. På en del områder er det likevel hen-

siktsmessig å harmonisere de eksisterende bestemmelsene om samarbeid, fremfor å innføre egne regler om samarbeid om tjenester til barn og unge. Å innføre egne bestemmelser om samarbeid for barn og unge vil bryte med lovgivningsstrukturen innenfor en del av tjenesteområdene. Videre vil det bidra til å gjøre regelverket om samarbeid på tvers fragmentert og uoversiktlig, fordi man får ett sett regler om samarbeid om tjenester til barn og unge og et annet sett regler om samarbeid om tjenester til voksne.

Departementene foreslår en ny bestemmelse i Nav-loven, § 15 a som ikke vil være avgrenset til kun å gjelde personer under 25, og det foreslås endringer i sosialtjenesteloven § 13 knyttet til samarbeid og samordning.

Departementene foreslår videre å lovfeste samarbeidsbestemmelser også for den offentlige tannhelsetjenesten.

Taushetsplikt og behandling av personopplysninger

Alle som utfører tjenester eller arbeid innenfor velferdstjenestene som omfattes av proposisjonen, har en forvaltningsmessig taushetsplikt om opplysninger som gjelder noens «personlige forhold», jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 1.

Regelverk om taushetsplikt, opplysningsplikt og adgang til å formidle opplysninger, setter skranker for i hvilke tilfeller opplysninger kan formidles og deles mellom velferdstjenestene. Dette gjelder både ved samarbeid på tvers av tjenesteområder eller nivåer i egen sektor og ved samarbeid på tvers av sektorene. I proposisjonen foreslås det ikke endringer i taushetspliktregelverket.

Det er nødvendig å ha et rettsgrunnlag i integreringsloven for behandling av personopplysninger for å utføre oppgaver i forbindelse med samarbeid med an-

dre velferdstjenester for at deltakere i introduksjonsprogrammet skal få et helhetlig og samordnet tjenestetilbud. Integreringsloven § 41 lister opp tilfellene der offentlige organer kan behandle personopplysninger. Departementene foreslår å endre integreringsloven § 41 slik at den gir et supplerende rettsgrunnlag for behandling av personopplysninger når det er nødvendig for å samarbeide med andre tjenester og delta i arbeid med individuell plan.

Samarbeid mellom velferdstjenester

De fleste velferdstjenestene har plikt til å samarbeide etter dagens regelverk. I tillegg har de plikt til å veilede tjenestemottakerne slik at de kan ivareta sine behov på best mulig måte. De fleste velferdstjenestene har også plikt til å være oppmerksomme på barn og unges behov og bidra til at de får bistand til å komme i kontakt med rett velferdstjeneste til rett tid. Mange av velferdstjenestene har også lovpålagte oppgaver knyttet til forebygging og tidlig innsats.

I proposisjonen fremmes forslag som skal tydeliggjøre, harmonisere og styrke velferdstjenestenes plikt til å samarbeide med hverandre. Departementene foreslår å lovfeste en lik plikt for alle velferdstjenestene til å samarbeide om oppfølgingen av barn og unge som har behov for sammensatte tjenester, og hvor samarbeid er nødvendig for å gi barnet eller ungdommen et helhetlig og samordnet tjenestetilbud. I tillegg foreslår departementene å lovfeste en plikt for alle velferdstjenestene til å samarbeide med andre velferdstjenester utover oppfølgingen av konkrete barn eller ungdommer når det er nødvendig for å ivareta egne eller de andre velferdstjenestenes oppgaver etter lov eller forskrift. Forslagene om å harmonisere og styrke samarbeidsbestemmelsene vil ikke endre rettighetene til tjenester som følger av de ulike lovene.

Departementene foreslår endringer i opplæringsloven og friskoleloven for å harmonisere regelverket om opplysningsplikt til barneverntjenesten med bestemmelsene som gjelder for de andre velferdstjenestene. Videre foreslår departementene endringer i sektorlovenes bestemmelser om oppmerksomhetsplikt og plikt til å gi opplysninger til den kommunale helse- og omsorgstjenesten og sosialtjenesten. Departementene foreslår også å innføre tilsvarende plikter i krisesenterloven.

Lovpålagte samarbeidsavtaler

I proposisjonen fremmes det forslag om å utvide ordningen med lovpålagte samarbeidsavtaler mellom de kommunale helse- og omsorgstjenestene og spesialisthelsetjenesten, slik at den omfatter barn og unge med sammensatte vansker og lidelser, og som mottar tjenester fra begge forvaltningsnivåene.

Proposisjonen drøfter også om helse- og omsorgstjenestens ordning med lovpålagte samarbeidsavtaler

mellom forvaltningsnivåene innenfor én sektor bør innføres internt i andre sektorer eller utvides til å gjelde mellom tjenestesektorer. Etter en helhetsvurdering har departementene kommet til at det ikke er formålstjenlig å innføre nye ordninger med lovpålagte samarbeidsavtaler nå. Departementene har særlig lagt vekt på at helse- og omsorgstjenestens ordning med lovpålagte samarbeidsavtaler ikke nødvendigvis vil være like hensiktsmessig innenfor de andre velferdstjenestene. Det foreslås lov- og forskriftsendringene som skal legge bedre til rette for samarbeid mellom velferdstjenestene. En innføring av lovpålagte samarbeidsavtaler vil videre ha vesentlige administrative og økonomiske konsekvenser.

Samordning av tjenestetilbudet til barn og unge

De fleste velferdstjenestene har i dag lovpålagte samarbeidsplikter. Likevel viser flere utredninger at det i mange saker er uklart hvem som skal legge til rette for at velferdstjenestene samarbeider om tjenestene til det enkelte barnet eller ungdommen. Departementene mener det er behov for at en av velferdstjenestene får et overordnet ansvar for å sørge for at de ulike velferdstjenestene samordner sine tjenester slik at barnet eller ungdommen får best mulig utbytte av det samlede tjenestetilbudet.

I proposisjonen foreslås det å lovfeste en samordningsplikt i alle lovene som er omfattet av proposisjonen. Departementene foreslår at kommunen skal ha en tydelig plikt til å avklare hvilken velferdstjeneste som skal samordne tjenestetilbudet der barn og unge mottar tjenester fra flere, og der samarbeid er nødvendig for å yte helhetlige og samordnede tjenester. I praksis vil dette være i tilfeller der det er uklarhet eller uenighet om hvilken velferdstjeneste som skal ivareta samordningen.

Kommunens samordningsansvar vil blant annet innebære å sikre at de kommunale velferdstjenestene samarbeider om oppfølgingen av barn og unge. Kommunen skal også samordne kommunale tjenester med tjenester fra fylkeskommunale, statlige og relevante private velferdstjenester. Dette skal bidra til at barn og unge som har behov for samordnede tjenester, mottar et mer helhetlig tjenestetilbud og får bedre oppfølging.

Departementene mener det er viktig at samordningsplikten ikke innrettes slik at den krever ressurser som heller bør brukes til det faktiske tjenestetilbudet til den enkelte. Det foreslås derfor ikke at bestemmelsen skal gi det enkelte barnet eller den enkelte ungdommen en individuell rettighet til samordnede tjenester, med tilhørende enkeltvedtak og klageadgang. En tydelig plikt for kommunen til å sørge for samordning av tjenestetilbudet vil gi et rettslig grunnlag for oppfølging gjennom for eksempel tilsyn. Der det allerede finnes bestemmelser om koordinatorordning eller samordning

av tjenester, vil forslaget i hovedsak ikke innebære endringer i disse ordningene.

Det blir videre foreslått at det i pasient- og brukerrettighetsloven innføres en rett til barnekoordinator for familier med barn eller som venter barn med alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne, og som vil ha behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester. Det er den kommunale helse- og omsorgstjenesten som skal oppfylle denne rettigheten. Barnekoordinatorordningens innhold og omfang foreslås regulert i pliktbestemmelser i helse- og omsorgstjenesteloven.

Departementene foreslår i tillegg å rettighetsfeste gjeldende koordinatorordning i pasient- og brukerrettighetsloven. De øvrige velferdstjenestenes plikt til å samarbeide med barnekoordinatoren følger av velferdstjenestenes samarbeidsplikter og de nye bestemmelsene om kommunens samordningsansvar.

Lovregulering av individuell plan

Flere lover inneholder bestemmelser om individuell plan. Samtidig skal det bare utarbeides én plan for den enkelte tjenestemottaker. Det er derfor behov for å se reglene om individuell plan i sammenheng.

Departementene foreslår å harmonisere reglene om plikt til å tilby individuell plan i helse- og omsorgstjenesteloven, spesialisthelsetjenesteloven, psykisk helsevernloven, sosialtjenesteloven, Nav-loven og barnevernloven, slik at vilkårene blir mest mulig like på tvers av sektorene. Departementene foreslår også å endre barnevernloven slik at individuell plan lovfestes som en rettighet som kan påklages. Samtidig foreslår departementene å harmonisere de andre velferdstjenestenes plikt til å medvirke i arbeidet med individuell plan, og å innføre en slik medvirkningsplikt for velferdstjenester som ikke har en slik medvirkningsplikt i dag. Dette gjelder for barnehager, skolefritidsordning, psykologisk-pedagogisk tjeneste (PP-tjenesten), krisesentertilbudet og introduksjonsprogrammet i kommunene etter integreringsloven. Forslagene skal bidra til en tydeligere ansvars plassering og bedre samarbeid innenfor og på tvers av sektorer.

Tilsyn

De fleste lovene som foreslås endret i proposisjonen har allerede bestemmelser som gir statsforvalteren eller en annen tilsynsmyndighet hjemmel til å føre tilsyn med alle eller de fleste pliktene i loven, herunder eksisterende samarbeidsbestemmelser. Departementene kan ikke se at de foreslåtte endringene i samarbeidspliktene, de nye samarbeidsbestemmelsene, den foreslåtte samordningsplikten eller ordningen med barnekoordinator står i en annen stilling. Departementene foreslår derfor ingen endringer i disse tilsynshjemlene. Tilsyns-

myndighetene vil dermed kunne føre tilsyn med de foreslåtte bestemmelsene.

Departementene foreslår å endre sosialtjenesteloven § 9 slik at statsforvalteren kan føre tilsyn med de nye kravene til samarbeid og samordning. Tilsynshjemmelen i sosialtjenesteloven foreslås endret slik at denne også omfatter sosialtjenesteloven § 13 andre ledd første punktum, tredje ledd og fjerde ledd første punktum. Videre foreslår departementene å endre integreringsloven § 48 første ledd slik at statsforvalteren kan føre tilsyn med kravene til samarbeid og samordning.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Departementene legger til grunn at av forslagene er det særlig barnekoordinatorordningen som vil medføre økte utgifter. Størrelsen på merutgiftene vil avhenge av hvordan ordningen utformes og hvordan kommunene velger å løse oppgaven. Når det gjelder de andre forslagene til regelverksendringer for å harmonisere og styrke samarbeidet mellom velferdstjenestene, vurderer departementene at disse ikke vil innebære vesentlige økonomiske og administrative konsekvenser for kommunene, fylkeskommunene eller andre aktører.

Regjeringen vil komme tilbake med en vurdering av finansieringen i kommuneproposisjonen 2022. Departementene tar forbehold om at endringene først vil gjennomføres når det er budsjettmessig dekning for dem.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Tore Hagebakken, Ingvild Kjerkol, Hege Haukeland Liadal, Tuva Moflag og Tellef Inge Mørland, fra Høyre, Erlend Larsen, Mari Holm Lønseth, Sveinung Stensland og Camilla Strandskog, fra Fremskrittspartiet, Kari Kjønnaas Kjos og Morten Stordalen, fra Senterpartiet, Kjersti Toppe, fra Sosialistisk Venstreparti, Nicholas Wilkinson, fra Venstre, Carl-Erik Grimstad, og fra Kristelig Folkeparti, lederen Geir Jørgen Bekkevold, viser til at bakgrunnen for forslaget til lovendringer er å styrke oppfølgingen av utsatte barn og unge og deres familier gjennom økt samarbeid mellom velferdstjenestene. Lovforslagene må sees i sammenheng med Likeverdsreformen, som har mål om at familier som har eller venter barn med alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne, skal få en enklere hverdag og oppleve ivaretagelse og inkludering. Komiteen er kjent med at flere offentlige utredninger og tilsyn viser at familier med barn med behov for sammensatte tjenester opplever et tjenestetilbud som ikke henger sammen. Komiteen imøteser tiltak som kan sikre barnefamiliene det gjelder, god støtte og oppfølging og et helhetlig

tjenestetilbud. Komiteen merker seg at forslagene til lovendringer også regulerer tjenester utenfor helse- og omsorgssektoren i kommunene.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at regjeringen ønsker å skape et samfunn som stiller opp, og der barn og familier som har langvarige behov for velferdstjenester, blir inkludert og tatt vare på. Flertallet viser til at en barnekoordinatorordning vil bidra til avlastning og hjelp i møte med det offentlige velferdstjenestetilbudet.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti støtter fullt opp om tiltak som kan bidra til at barn og foreldre som har langvarige behov for støtte, får tilrettelagt dette fra storsamfunnet og velferdstjenestene. Disse medlemmer merker seg at denne lovproposisjonen må sees i sammenheng med regjeringens stortingsmelding om Likeverdsreformen (Meld. St. 25 (2020–2021)), som har som mål å sikre at barn og familier som har behov for sammensatte tjenester, skal oppleve et samfunn som stiller opp, og som gir alle mulighet til personlig utvikling, deltakelse og livsutfoldelse. Disse medlemmer støtter de faktiske lovendringsforslagene som fremmes i denne saken. Disse medlemmer vil likevel understreke at meldingen om Likeverdsreformen er lite konkret og i det store omhandler mange nye forslag til kommende handlingsplaner, utredninger og nye strategier osv. Disse medlemmer tviler på at det som fremmes, er tilstrekkelig til å utgjøre en reform for økt likeverd for barn og familier med behov for sammensatte tjenester.

Målgruppen for forslagene

Komiteen merker seg at lovendringene er særlig rettet mot barn og unge, men at bestemmelsene om styrket samarbeid om velferdstjenester i Nav-loven, sosialtjenesteloven og flere av de andre lovene omtalt i forslaget ikke avgrenses til kun å gjelde for personer under 25 år, og støtter dette.

Komiteen viser til at regjeringen etter høringen også har innlemmet den offentlige tannhelsetjenesten i målgruppen, og at det foreslås å lovfeste samarbeidsbestemmelser også for den offentlige tannhelsetjenesten. Komiteen slutter seg til dette.

Komiteen merker seg at boligaspektet, som er viktig for samarbeid og oppfølging av tilbudet til barn og unge med sammensatte behov, vil bli regulert i forslag til ny boligsosial lov.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at en trygg bosituasjon er en viktig del av et stabilt liv. Flertallet viser til at re-

gjeringen nylig la frem en strategi for den sosiale boligpolitikken: Alle trenger et trygt hjem (2021–2024), og at denne strategien, sammen med ny boligsosial lov, vil se nærmere på oppfølging av bosituasjonen for dem med behov for sammensatte tjenester.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti mener det er en svakhet at boligsituasjonen og behovet for tilrettelagte boliger ikke er nærmere omtalt i regjeringens likeverdsreform.

Taushetsplikt og behandling av personopplysninger

Komiteen viser til at forslagene til lovendringer vil legge til rette for økt behandling av personopplysninger, men at departementet mener dette er nødvendig for å nå målet om bedre velferdstjenester for barn og unge, og at den økte behandlingen vil få svært beskjedne personvernkonsekvenser. Komiteen er kjent med at taushetsplikt ofte blir trukket fram som et hinder for samarbeid mellom velferdssektorene. Komiteen vil understreke at flere høringsinstanser har påpekt at taushetspliktreglene er krevende, og at det er behov for bedre informasjon og mer opplæring på feltet. Særlig er det viktig at regelverket blir synliggjort og forstått av de som skal praktisere det i tjenesten. Komiteen vil understreke at hensynet bak reglene om taushetsplikt er viktige og tungtveiende, og merker seg at Datatilsynet stiller spørsmål ved hvordan personvernreglene skal ivaretas ved en eventuell samarbeidsplikt. Komiteen viser til at det i proposisjonen varsles at det skal utarbeides en veileder om hvordan regelverket om taushetsplikt, opplysningsplikt og opplysningsrett skal forstås og praktiseres på tvers av ulike sektorer. Komiteen merker seg at det foreslås å endre integreringsloven § 41 slik at den gir et supplerende rettsgrunnlag for behandling av personopplysninger når det er nødvendig for å samarbeide med andre tjenester og delta i arbeid med individuell plan. Komiteen støtter dette.

Komiteen viser til at det ikke foreslås endringer i taushetspliktregelverket, og at taushetsplikten ofte setter skranker for deling av informasjon mellom instanser, også der det er behov for samarbeid. Komiteen har merket seg at det i NOU 2019:5 Ny forvaltningslov ble foreslått en alminnelig bestemmelse om at det under gitte forutsetninger skal være adgang til å dele taushetsbelagte opplysninger med personer i andre forvaltningsorganer, så langt dette er nødvendig for å utføre avsender- eller mottakerorganets oppgaver. Komiteen registrerer at Justis- og beredskapsdepartementet har sendt et slikt forslag på høring.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti vil fremheve høringsuttalelsen fra

Advokatforeningen om at det hersker en del usikkerhet knyttet til regelverket om taushetsplikt, og vil understreke viktigheten av arbeidet med veilederen som skisseres i høringsnotatet, og legger til grunn at regjeringen følger opp dette. Disse medlemmer støtter også høringsuttalelsene fra Foreldreutvalget for grunnopplæringen om at utveksling av informasjon bør skje etter foreldrenes samtykke.

Samarbeid mellom velferdstjenester

Komiteen viser til at det fremmes forslag som skal tydeliggjøre, harmonisere og styrke sektorens regler om plikt til samarbeid mellom velferdstjenestene. Det fremmes forslag om at oppmerksomhetsplikten og opplysningsplikten til barneverntjenesten skal omfatte alle som utøver tjenester eller arbeid etter opplæringsloven og friskoleloven. Komiteen støtter dette. Komiteen vil understreke behovet for å klargjøre hva oppmerksomhetsplikten innebærer. Komiteen viser til forslag om å lovfeste at alle som utfører tjenester eller arbeid på skolene, skal være oppmerksomme på forhold som kan føre til tiltak fra helse- og omsorgstjenesten. En slik plikt gjelder allerede i dag for barnehager, familievernkontor og helsepersonell. Bestemmelsen vil for offentlige skoler gjelde personalet i leksehjelpordningen, kulturskolen, voksenopplæringen, oppfølgingstjenesten og PP-tjenesten. Komiteen støtter innføring av en slik pliktbestemmelse og at dette også innføres for krisesentrene. Komiteen merker seg at det skal utarbeides en felles veileder, og vil understreke at den må klargjøre hva en slik oppmerksomhetsplikt innebærer. Komiteen merker seg videre at plikten til å samarbeide skal inntre i de tilfellene samarbeid er nødvendig for å gi tjenestemottakere et helhetlig og samordnet tjenestetilbud. Komiteen vil understreke at barnets beste skal være et grunnleggende hensyn ved alle handlinger fra det offentlige som gjelder barn. Komiteen viser også til plikten til å samarbeide ut over oppfølgingen av den enkelte tjenestemottaker, og at det er kommunen som vil være rettslig ansvarlig for at pliktene blir fulgt opp.

Komiteen peker på at for å sikre barn og unge et godt og helhetlig tjenestetilbud er det nødvendig at de som yter velferdstjenester, samarbeider med hverandre. Komiteen mener samarbeid må være en integrert del av tjenesteytingen, og støtter forslaget om å styrke eksisterende samarbeidsbestemmelser, slik at de vil omfatte alle velferdstjenestene som gir tjenester til barn og unge.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Senterpartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti støtter at det ikke innføres en egen samarbeidslov, eller en lovfestet rett for barn og unge til at tjenestene samarbeider slik at de får helhetlige tjenester, men at dette i stedet gjøres ved å gi alle velferdstjenester en plikt til å

samarbeide og gi helhetlige og samordnede tjenestetilbud. Disse medlemmer merker seg at ytterligere detaljering om samarbeidet skal følges opp i en veileder, og støtter dette. Disse medlemmer merker seg at regjeringen vil evaluere reglene om samarbeid etter 4–5 år for å vurdere om disse får ønsket effekt.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti merker seg at en del av høringsinstansene påpeker at begrepene «nødvendig» og «helhetlig og samordnet tjenestetilbud» er vage og skjønnsmessige, og at det er behov for å presisere innholdet i samarbeidsplikten, og forutsetter at dette etterfølges. Disse medlemmer forutsetter også at det sikres en praktisering som ivaretar barns rett til å bli hørt, og at barn må få uttale seg fritt før det vurderes hvorvidt det er nødvendig med samarbeid mellom tjenester.

Lovpålagte samarbeidsavtaler

Komiteen viser til forslaget om at den eksisterende ordningen med lovpålagte samarbeidsavtaler mellom kommunal helse- og omsorgstjeneste og spesialisthelsetjenesten utvides til å omfatte tjenester til barn og unge med behov for tjenester fra begge nivå. Komiteen slutter seg til dette.

Komiteen merker seg at det ikke slås fast en øvre aldersgrense, men at det antas at det er naturlig å ta utgangspunkt i den generelle myndighetsalderen, og at det ikke skal være adgang til å avgrense samarbeidsavtalene til un å gjelde for barn opp til for eksempel 16 år. Komiteen merker seg at samarbeidsavtalene er tenkt å gjelde på overordnet nivå, og skal ikke regulere samarbeidet knyttet til enkeltpasienter. Komiteen merker seg også at det er partene selv som skal avklare avtalenes omfang og detaljeringsgrad.

Komiteen støtter departementets vurdering av at det ikke synes hensiktsmessig å innføre en ordning med lovbestemte samarbeidsavtaler mellom ulike sektorer.

Komiteen viser til at mange barn og unge mottar en rekke ulike helse- og omsorgstjenester i løpet av sin oppvekst, og at for noen barn er det snakk om omfattende tjenester over lange perioder. Tjenestene som mottas, ytes ofte fra både den kommunale helse- og omsorgstjenesten og fra spesialisthelsetjenesten, og et godt samarbeid mellom forvaltningsnivåene om den totale tjenesteytelsen blir viktig for å sikre gode og trygge overganger og at tjenestene er helhetlige og koordinerte. Komiteen viser til at lovpålagte samarbeidsavtaler på andre områder i helse- og omsorgssektoren har vist seg å bidra til bedre koordinering, og vil peke på at det er målet med avtalene også for barn og unge.

Komiteen viser til at forslaget i proposisjonen blant annet innebærer en endring av helse- og omsorgstjenesteloven § 6-2 første ledd ved at det tilføyes et nytt

punkt 12, slik at de lovpålagte samarbeidsavtalene mellom kommuner og regionale helseforetak også skal omfatte samarbeid om ytelse av helse- og omsorgstjenester til barn og unge med sammensatte lidelser og som mottar tjenester for begge forvaltningsnivåer. Komiteen foreslår imidlertid at dette blir nytt punkt 13 i § 6-2 første ledd, og viser til at det i Prop. 102 L (2020–2021) om endringer i helse- og omsorgstjenesteloven (nytt krav til samarbeidsavtalen mellom kommuner og helseforetak) også foreslås et nytt punkt 12 i samme bestemmelse.

Samordning av tjenestetilbudet til barn og unge

Samordningsplikt

Komiteen viser til at regjeringen foreslår å lovfeste et tydelig ansvar for kommunene for å sørge for at den enkelte tjenestemottaker får et samordnet tjenestetilbud, og at kommunene ved behov skal avklare hvilken velferdstjeneste som skal samordne tjenestetilbudet. Komiteen merker seg at det er stor støtte til forslaget om å lovfeste en tydelig samordningsplikt, men registrerer at KS mener at det ikke er gjort tilstrekkelige vurderinger av om forslaget er egnet og nødvendig. Andre høringsinstanser etterspør en egen enhet som tjenestemottakere kan henvende seg til. Komiteen støtter at det ikke bør være et krav om at det skal være en egen enhet i kommunen som ivaretar samordningsansvaret, men at dette legges til den del av tjenesteapparatet som har kontakt med barnet eller ungdommen i forbindelse med tjenestetilbudet. Dette ivaretar prinsippet om kommunal frihet til selv å organisere sine tilbud. Komiteen støtter således forslaget til regulering av samordningsplikt og at dette ikke innføres som en individuell rettighet med klageadgang. Komiteen merker seg at departementet ikke foreslår videre forskriftsregulering, men at ytterligere regulering vil skje i form av en veileder. Komiteen slutter seg til dette.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti, merker seg at flere høringsinstanser, som FFO og Barneombudet, ber om at barn og unge får en rett til helhetlige og koordinerte tjenester, og at det ikke er tilstrekkelig at velferdstjenestene har en plikt til å samarbeide om tjenestene til enkeltbarn når det er nødvendig. Barneombudet viser til erfaringer fra de siste årene hvor det har blitt lovfestet en plikt til samarbeid i flere lover, for eksempel opplæringsloven, helse- og omsorgstjenesteloven, sosialtjenesteloven og barnevernloven. Ombudet mener dette er vage plikter uten tydelig innhold og uten korresponderende rett for barna, hvor det ikke er mulig å klage på manglende samarbeid. En av grunnene til lovforslagene er at dette ikke fungerer godt nok. Da må svaret være en styrking av barnas rettsvern og ikke kun

en «flikking» på gjeldende ordning, understreker Barneombudet.

Flertallet fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utrede og fremme sak for Stortinget med forslag til nødvendige lovendringer for å sikre at barn som trenger det, gis en rett til helhetlige og koordinerte tjenester.»

Barnekoordinator

Komiteen viser til at departementet foreslår at det i pasient- og brukerrettighetsloven inntas en ny bestemmelse om rett til barnekoordinator for familier med barn eller som venter barn med alvorlig sykdom, og som vil ha behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester. En tilsvarende pliktbestemmelse foreslås tatt inn i helse- og omsorgstjenesteloven. I tillegg foreslås å rettighetsfeste dagens plikt til å tilby koordinator. Komiteen viser til at oppgavene til en barnekoordinator blir beskrevet i proposisjonen. Blant annet skal koordinatoren ha oversikt og bidra aktivt til å ivareta kommunens ansvar for nødvendig oppfølging og tilrettelegging for familien og barnet og sikre at disse får nødvendig informasjon og helhetlig veiledning. Komiteen merker seg at Helsedirektoratet og KS ikke støtter forslaget. Helsedirektoratet mener det i stedet bør satses på å videreutvikle og forsterke dagens koordinatorordninger. KS mener at lovforslaget er i strid med retningslinjer for statlig styring av kommunene. Flere andre høringsinstanser peker på at forholdet mellom den eksisterende koordinatorordningen og barnekoordinatorordningen fremstår som uklart og langt på vei omfatter de samme oppgavene. Komiteen merker seg også at flere høringsinstanser etterspør hvilke kvalifikasjoner en barnekoordinator skal ha, og noen etterspør også hvilken rolle og myndighet koordinatoren vil kunne få. Komiteen viser til at flere høringsuttalelser mener at «alvorlighetsvilkåret» vil gjøre det vanskelig for familier/barn med behov å få oppnevnt en barnekoordinator og er uenige i dette kravet i loven. Det etterlyses også hva som menes med alvorlige sykdommer, skader eller variasjoner av nedsatt funksjonsevne som vil utløse rett til barnekoordinator. Komiteen merker seg at flere høringsinstanser i tillegg er uenige i at barnekoordinatorordningen kun skal gjelde til barnet er 18 år. Flere høringsinstanser påpeker at forslaget vil ha administrative og økonomiske konsekvenser, og at dette er en ny oppgave som må fullfinansieres for kommunene.

Komiteen vil understreke, som også regjeringen gjør, at kravet om «alvorlighet» ikke skal tolkes strengt. Komiteen er likevel innforstått med at kravet er ment å skulle innebære at ikke enhver sykdom, skade eller funksjonsnedsettelse vil kunne gi rett til barnekoordi-

nator. Komiteen viser til at departementet understreker at rett til barnekoordinator ikke bare skal være knyttet til somatiske lidelser eller tilstander, men at også psykiske lidelser eller tilstander vil kunne gi rett til barnekoordinator.

Komiteen slutter seg til at retten til barnekoordinator skal gjelde der hvor det enkelte barn har behov for både helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester, og at retten også skal gjelde for familier som venter barn med alvorlig skade, sykdom eller nedsatt funksjonsevne. Komiteen vil understreke at retten til barnekoordinator går til 18 år, men at hver enkelt kommune kan vurdere selv å tilby koordinator også for ungdom over 18 år og opp til 25 år. Komiteen merker seg at en barnekoordinator ikke skal ha myndighet til å ta beslutninger om innholdet i og omfanget av tjenestene, men ha myndighet til å beslutte i forhold som gjelder koordinering av tilbudet.

Komiteen viser til at mange foreldre opplever at informasjonen om tjenester og hjelpesystemet er mangelfull, tilfeldig og personavhengig, og at de selv må finne, utløse og koordinere hjelpen det er behov for. Mange foreldre opplever også at tilbudet er for knapt, og at det er fragmentert og lite koordinert. Komiteen mener at en lovfestet rett til barnekoordinator vil gi foreldrene avlastning og hjelp til å manøvrere behovene til enhver tid. Komiteen vil understreke at kravet om alvorlighet ikke skal tolkes strengt.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti er positive til lovfesting av en ny barnekoordinatorordning. Samtidig er disse medlemmer, som ULOBA, kritiske til at ordningen legges til helse- og omsorgstjenesteloven og bruker- og pasientrettighetsloven. Dette vil underbygge at funksjonshemmede barn fortsatt sees ut i ra et omsorgsperspektiv fremfor et rettighetsperspektiv. Funksjonshemmede barn har akkurat de samme rettighetene som ikke-funksjonshemmede barn. Disse medlemmer foreslår derfor at barnekoordinatorordningen legges til et lovverk som underbygger et rettighetsperspektiv, og som sikrer at funksjonshemmede barn har de samme mulighetene som andre barn. Disse medlemmer ber regjeringen utrede og fremme forslag til Stortinget om en slik endring. Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sikre at rettighetsperspektivet brukes i barnekoordinatorordningen.»

Disse medlemmer er enige i at det sentrale ved vurderingen av rett til barnekoordinator ikke skal knyttes til barnets diagnose eller helsetilstand, men til hvilket hjelpebehov barnet har, og om barnet vil ha behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti, er i likhet med FFO kritiske til å bringe inn et krav om alvorlighet. At rettighetene er forbeholdt dem med alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne, kan føre til at det fort kan bli en diskusjon om hvorvidt sykdommen og funksjonshemmingen er alvorlig nok til å falle innunder ordningen, og det kan forvanske og komplisere både ordningen og søknadsprosessen.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til at mange barn og familier med behov for koordinerte og sammenhengende tjenester opplever at det er utfordrende å forholde seg til hjelpesystemet som helhet og få hjelp fra rett instans. Disse medlemmer støtter ut fra en helhetsvurdering en lovfesting av retten til å få, og plikten til å tilby barnekoordinator. Disse medlemmer støtter også at dagens plikt til å tilby koordinator til pasienter med behov for koordinerte tjenester, rettighetsfestes. Disse medlemmer mener imidlertid at høringsinnspillene fra blant annet KS og Helsetilsynet må tas på alvor. Det er en stor utfordring dersom det blir uklarheter om hva som er barnekoordinatorens ansvar, og hva som er ansvaret til den eksisterende koordinatorordningen. Disse medlemmer mener at et alternativ om å utvide dagens koordinatorordning kunne ha vært en vel så god ordning. Disse medlemmer slutter seg imidlertid til regjeringens forslag, men mener at det må følges godt med på hvordan denne rettigheten fungerer og tjenesten utvikler seg.

Disse medlemmer mener det er en generell utfordring at Stortinget lovfester nye pasientrettigheter, men uten at dette får særlige konsekvenser for pasientene likevel, fordi rettigheten ikke er gjort kjent, ikke blir respektert, ikke er finansiert eller faktisk ikke blir tilbudt. Eksempler på dette er retten til kontaktlege og retten til koordinator i spesialisthelsetjenesten. Disse medlemmer mener det er feil å innføre stadig nye rettigheter i helselovgivningen dersom de ikke blir etterfulgt. Disse medlemmer mener derfor det er stort behov for å følge med på utviklingen, for å unngå at rettighetsfesting av barnekoordinator m.m. ikke blir en reell rettighet i virkeligheten, men bare på papiret.

Lovregulering av individuell plan

Komiteen viser til forslaget om å harmonisere bestemmelsene om plikt og rett til å tilby individuell plan. Forslaget innebærer å endre barnevernloven § 3-2 a slik at vilkårene for rett til individuell plan blir de samme som etter de andre lovene, og det foreslås å lovfeste individuell plan som en individuell rettighet som kan påklages tilsvarende som etter de andre lovene. Komiteen

te en er glad for at barn i barnevernet slik vil få en like sterk rett til individuell plan som andre.

Komiteen merker seg at regjeringen foreslår en felles forskrift om individuell plan for barneverntjenesten, helse- og omsorgstjenesten og arbeids- og velferdsforvaltningen.

Komiteen viser til at individuell plan kan beskrives både som et verktøy, i form av et planleggingsdokument, og en strukturert samarbeidsprosess. En individuell plan skal oppdateres løpende og være et verktøy for koordinering og målretting av tjenestetilbudet. Komiteen vil peke på viktigheten av at den som skal motta tjenester, er involvert og får medvirke til sin egen plan, og at dette kan være avgjørende for å lykkes med arbeidet. Komiteen viser til Meld. St. 25 (2020–2021) Likeverdsreformen, hvor individuell plan er omtalt og det uttales:

«I tillegg til endringene i regelverk er det behov for å jobbe med tiltak som bidrar til at individuell plan tas i bruk og benyttes i tråd med intensjonen. På bakgrunn av tilbakemeldinger og annen kunnskap om ordningen vil regjeringen vurdere om individuell plan fungerer etter formålet.»

Komiteen merker seg også at selv om «langvarig» er en del av kravene, skal alle barn og unge motta et helhetlig og koordinert tjenestetilbud når de har behov for det, uavhengig av varigheten.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Senterpartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, støtter departementets vurdering av at utdanningssektoren ikke skal gis plikt til å utarbeide og opprette individuell plan. Flertallet viser til forslaget om å innføre plikt til å medvirke i arbeidet med individuell plan i barnehage-loven, opplæringsloven, friskoleloven, krisesenterloven og integreringsloven og slutter seg til at disse tjenestene får en slik plikt til å medvirke til utarbeiding av individuell plan.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti støtter at reglene om individuell plan harmoniseres og at det lovfestes i barnevernloven at barn og unge får en rett til en individuell plan med klagerett. Men det er svært problematisk at regjeringen ikke foreslår at det lovfestes en rett for barn til individuell plan i barnehage-loven og opplæringsloven med korresponderende plikt for utdanningssektoren til å utarbeide individuell plan. Disse medlemmer støtter Barneombudet, som ber om en lovfesting av dette i de tilfeller hvor en stor del av utfordringene til barnet er knyttet til utdanningssektoren, men hvor det også er behov for hjelp fra flere tjenester. Det foreslås at regjeringen etter utredning og høring fremmer en slik sak for Stortinget.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utrede og fremme forslag om en rett for barn til individuell plan i barnehage-loven og opplæringsloven med korresponderende plikt for utdanningssektoren til å utarbeide individuell plan.»

Komiteens medlemmer fra Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti vil påpeke at ressursene i velferdstjenestene ikke er ubegrenset og disse medlemmer ønsker å bruke ressursene på tjenester til brukerne. Disse medlemmer viser til at å lovfeste en slik individuell rettighet vil være ressurskrevende, og mener at disse ressursene heller bør brukes på å yte tjenester og samordne tjenestetilbudet til den enkelte.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Senterpartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti mener at endringer i samarbeidspliktene, sammen med en tydeligere plikt for kommunen til å samordne tjenestetilbudet, vil bidra til at barn og unge får et helhetlig tjenestetilbud.

Tilsyn

Komiteen viser til at departementet foreslår endringer i sosialtjenesteloven § 9 slik at statsforvalteren kan føre tilsyn med kravene til samarbeid og samordning i sosialtjenesteloven, og tilsvarende for integreringsloven § 48 om tilsyn slik at den også omfatter ny § 50 om samarbeid og samordning. For familievernkontorloven omfattes den nye bestemmelsen om samarbeid og samordning av den gjeldende tilsynshjemmel i loven.

Komiteen merker seg at forslagene har fått stor støtte i høringen, men at KS er imot forslaget og ber departementet vurdere om tilsyn med tilhørende krav til dokumentasjon er det rette virkemiddel. Komiteen viser til at departementet i proposisjonen skriver at det er risiko for at de foreslåtte pliktene ikke etterleves, og at statlig tilsyn er egnet som mekanisme til å sikre etterlevelse av plikter knyttet til samordning og samarbeid. Komiteen støtter dette og mener at en utvidelse av tilsynshjemlene derfor er nødvendig og riktig.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Komiteen viser til at forslagene i proposisjonen innebærer en tydeliggjøring og harmonisering av samarbeidspliktene i de aktuelle sektorlovene, og at departementet legger til grunn at dette kan føre til mer effektivt samarbeid i kommunene. I tillegg vil systemer for samarbeid være ressursbesparende på sikt. Komiteen merker seg at departementet mener at forslagene i hovedsak kan gjennomføres innenfor gjeldende rammer. Komiteen er enig i dette, men ser også at enkelte av forslagene i proposisjonen vil innebære oppga-

veendringer for kommunene som vil få økonomiske konsekvenser. Komiteen merker seg at de fleste høringsinstansene som har uttalt seg, har understreket at barnekoordinatorforslaget klart vil ha både administrative og økonomiske konsekvenser, og at dette er en ny oppgave som må fullfinansieres av staten. Komiteen slutter seg til dette. Komiteen registrerer at regjeringen vil komme tilbake med en vurdering av finansieringen i kommuneproposisjonen for 2022, og at det tas forbehold om at endringene først kan gjennomføres når det er budsjettmessig dekning for dem.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til at innføring av en rett til barnekoordinator og rettighetsfesting av gjeldende koordinatorordning klart vil ha både administrative og økonomiske konsekvenser for kommunene. Disse medlemmer mener at en forutsetning for innføring er at det er bevilget nødvendige penger til å finansiere tilbudet. På denne bakgrunn fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sikre at rettighetsfesting av barnekoordinator og koordinatorordningen for pasienter med behov for sammensatte og koordinerte tjenester blir fullfinansiert før innføring.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen sikre at rettighetsfesting av barnekoordinator og koordinatorordningen for pasienter med behov for sammensatte og koordinerte tjenester blir fullfinansiert før innføring.

Forslag fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen sikre at rettighetsperspektivet brukes i barnekoordinatorordningen.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen utrede og fremme forslag om en rett for barn til individuell plan i barnehageloven og opplæringsloven med korresponderende plikt for utdanningssektoren til å utarbeide individuell plan.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding A fremmes av en enstemmig komité.

Komiteens tilråding B fremmes av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og råår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

A.

vedtak til lov

om endringer i velferdstjenestelovgivningen (samarbeid, samordning og barnekoordinator)

I

I lov 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten skal ny § 1-4a lyde:

§ 1-4a Fylkeskommunens ansvar for samarbeid

Fylkeskommunen skal sørge for at virksomheter som yter tannhelsetjenester som nevnt i §§ 1-1 og 1-3, samarbeider med andre tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi pasienten et helhetlig og samordnet tjenestetilbud, og samarbeider med barnekoordinator dersom dette er oppnevnt etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a.

Fylkeskommunen skal, i tillegg til å følge opp enkelte pasienter, sørge for nødvendig samarbeid mellom tannhelsetjenesten innad i fylkeskommunen, med tannhelsetjenesten i andre fylkeskommuner og andre tjenesteytere, slik at den fylkeskommunale tannhelsetjenesten og de andre tjenesteyterne kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere etter første og andre ledd menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som yter tjenester på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter friskolelova § 61.

II

I lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester gjøres følgende endringer:

§ 3-2 skal lyde:

§ 3-2 Samarbeid og samordning

Barneverntjenesten skal samarbeide med offentlige instanser og andre tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi barnet et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

Kommunen skal samordne tjenestetilbudet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme hvilken kommunal instans som skal ivareta samordningen. Dersom det er oppnevnt barnekoordinator etter helse-

og omsorgstjenesteloven § 7-2 a, skal koordinatoren sørge for samordning av tjenestetilbudet.

Barneverntjenesten skal, i tillegg til å følge opp enkelte barn, samarbeide med offentlige instanser og andre tjenesteytere slik at barneverntjenesten og de andre tjenesteyterne kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som utfører oppgaver på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter friskolelova § 6-1.

§ 3-2 a skal lyde:

§ 3-2 a *Retten til individuell plan*

Barn med behov for langvarige og koordinerte tiltak eller tjenester har rett til å få utarbeidet en individuell plan. Barneverntjenesten skal samarbeide med offentlige instanser og andre tjenesteytere om planen for å bidra til et helhetlig tjenestetilbud for barnet.

Kongen i statsråd kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke grupper av barn plikten omfatter etter første ledd, og om innholdet i individuelle planer.

§ 6-5 første ledd skal lyde:

Enkeltvedtak som barneverntjenesten har truffet, og oppfølgingsvedtak som Barne-, ungdoms- og familieetaten har truffet, kan påklages til statsforvalteren. Også avgjørelse om individuell plan kan påklages til statsforvalteren.

III

I lov 19. juni 1997 nr. 62 om familievernkontorer skal ny § 1 a lyde:

§ 1 a *Samarbeid og samordning*

Familievernkontoret skal samarbeide med andre tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi brukeren et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

Kommunen skal samordne tjenestetilbudet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme hvilken kommunal tjenesteyter som skal ivareta samordningen. Dersom det er oppnevnt barnekoordinator etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a, skal koordinatoren sørge for samordning av tjenestetilbudet.

Familievernkontoret skal, i tillegg til å følge opp enkelte brukere, samarbeide med andre tjenesteytere slik at familievernkontoret og de andre tjenesteyterne kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som utfører oppgaver på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter friskolelova § 6-1.

IV

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den videregående opplæringa gjøres følgende endringer:

§ 3-6 nytt andre ledd skal lyde:

Oppfølgingstenesta skal sikre tverretatleg samarbeid mellom kommunale, fylkeskommunale og statlege instansar som har ansvar for målgruppa, og formidle, eventuelt samordne, tilbod frå ulike instansar.

Nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd.

Ny § 4A-14 skal lyde:

§ 4A-14 *Samarbeid og samordning*

Kommunen og fylkeskommunen skal samarbeide med andre tenesteytarar dersom samarbeid er nødvendig for å gi deltakaren eit heilskapleg og samordna tenestetilbod. Dersom deltakaren har individuell plan etter anna lov og forskrift, skal kommunen eller fylkeskommunen delta i samarbeid om utarbeiding og oppfølging av tiltak og mål i den individuelle planen.

Kommunen skal samordne tenestetilbodet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme kva for ein tenesteytar som skal vareta samordninga. Dersom det er oppnemnt barnekoordinator etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a, skal koordinatoren sørge for samordning av tenestetilbudet.

Kommunen og fylkeskommunen skal, i tillegg til å følge opp einsskilde deltakarar, samarbeide med andre tenesteytarar slik at kommunen og fylkeskommunen og dei andre tenesteytarane kan vareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Når det er nødvendig for å vareta ansvaret etter første til tredje ledd, kan dei samarbeidande tenestene behandle personopplysningar, inkludert personopplysningar som nemnde i personvernforordninga artikkel 9 og 10.

Med tenesteytarar er det her meint kommunale, fylkeskommunale og statlege tenesteytarar, private tenesteytarar som utfører oppgaver på vegner av ein slik tenesteytar, barnehagar som får tilskot etter barnehageloven § 19 og skolar som får statstilskot etter friskolelova § 6-1.

§ 15-3 skal lyde:

§ 15-3 *Opplysningsplikt til barnevernet*

Alle som utfører tenester eller arbeid etter denne lova, skal i arbeidet sitt vere merksame på forhold som kan føre til tiltak frå barneverntenesta.

Alle som utfører tenester eller arbeid etter denne lova, skal utan hinder av teieplikta melde frå til barneverntenesta utan ugrunna opphald

- a) når det er grunn til å tru at eit barn blir eller vil bli mishandla, utsett for alvorlege manglar ved den daglege omsorga eller anna alvorleg omsorgssvikt,
- b) når det er grunn til å tru at eit barn har ein livstruande eller annan alvorleg sjukdom eller skade og ikkje kjem til undersøking eller behandling, eller at

eit barn med nedsett funksjonsevne eller eit spesielt hjelpetrengande barn ikkje får dekt sitt særlege behov for behandling eller opplæring,

- c) når eit barn viser alvorlege åtferdsvanskar i form av alvorleg eller gjentatt kriminalitet, misbruk av rusmiddel eller ei anna form for utprega normlaus åtferd,
- d) når det er grunn til å tru at eit barn blir eller vil bli utnytta til menneskehandel.

Alle som utfører tenester eller arbeid etter denne lova, pliktar òg å gi opplysningar etter pålegg i samsvar med barnevernloven § 6-4.

§ 15-4 skal lyde:

§ 15-4 *Opplysningar til den kommunale helse- og omsorgstenesta og sosialtenesta*

Kommunen og fylkeskommunen skal sørgje for at alle som utfører tenester eller arbeid etter denne lova, er merksame på forhold som bør føre til tiltak frå sosialtenesta eller helse- og omsorgstenesta. Kommunen og fylkeskommunen skal sørgje for at dei av eige tiltak gir sosialtenesta eller helse- og omsorgstenesta opplysningar om slike forhold så langt opplysningane kan givast utan hinder av teieplikta.

§ 15-5 oppheves.

§ 15-8 skal lyde:

§ 15-8 *Samarbeid og samordning*

Skolen, skolefritidsordninga og pedagogisk-psykologisk teneste skal samarbeide med andre tenesteytarar dersom samarbeid er nødvendig for å gi eleven eit heilskapleg og samordna tenestetilbod. Dersom eleven har individuell plan etter anna lov og forskrift, skal skolen, skolefritidsordninga og pedagogisk-psykologisk teneste delta i samarbeid om utarbeiding og oppfølging av tiltak og mål i den individuelle planen.

Kommunen skal samordne tenestetilbodet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme kva for ein kommunal tenesteytar som skal vareta samordninga. Dersom det er oppnemnt barnekoordinator etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a, skal koordinatoren sørgje for samordning av tenestetilbodet.

Skolen, skolefritidsordninga og pedagogisk-psykologisk teneste skal, i tillegg til å følgje opp einskilde elevar, samarbeide med andre tenesteytarar slik at skolen, skolefritidsordninga, den pedagogisk-psykologiske tenesta og dei andre tenesteytarane kan vareta sine oppgåver etter lov og forskrift.

Når det er nødvendig for å vareta ansvaret etter første til tredje ledd, kan dei samarbeidande tenestene behandle personopplysningar, inkludert personopplysningar som nemnde i personvernforordningen artikkel 9 og 10.

Med tenesteytarar er det her meint kommunale, fylkeskommunale og statlege tenesteytarar, private tenesteytarar som utfører oppgåver på vegner av ein slik teneste-

ytar, barnehagar som får tilskot etter barnehageloven § 19 og skolar som får statstilskot etter friskolelova § 6-1.

V

I lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. gjøres følgende endringer:

§ 2-1 e skal lyde:

§ 2-1 e *Samarbeid*

Det regionale helseforetaket skal sørge for at virksomheter som yter spesialisthelsetjenester som nevnt i § 2-1 a, samarbeider med andre tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi pasienten et helhetlig og samordnet tjenestetilbud, og samarbeider med barnekoordinator dersom dette er oppnevnt etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a.

Det regionale helseforetaket skal, i tillegg til å følge opp enkelte pasienter, sørge for nødvendig samarbeid mellom ulike helseforetak innad i det regionale helseforetaket, med andre regionale helseforetak og andre tjenesteytere, slik at helseforetaket og de andre tjenesteyterne kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere etter første og andre ledd menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som yter tjenester på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter friskolelova § 6-1.

De regionale helseforetakene skal sørge for at det inngås samarbeidsavtaler som nevnt i helse- og omsorgstjenesteloven § 6-1. Det regionale helseforetaket kan beslutte at ett eller flere av helseforetakene det eier, skal inngå og være part i slike avtaler.

§ 2-5 tredje ledd skal lyde:

Kongen i statsråd kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke pasientgrupper plikten omfatter etter første ledd, og om innholdet i individuelle planer.

§ 2-5 a skal lyde:

§ 2-5 a *Koordinator*

For pasienter med behov for komplekse eller langvarige og koordinerte tjenester etter loven her, skal det oppnevnes koordinator. Koordinatoren skal sørge for nødvendig oppfølging av den enkelte pasient, sikre samordning av tjenestetilbudet i forbindelse med institusjonsopphold og overfor andre tjenesteytere samt sikre fremdrift i arbeidet med individuell plan.

Koordinatoren skal samarbeide med barnekoordinator dersom dette er oppnevnt etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a.

Koordinatoren skal være helsepersonell.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke oppgaver koordinatoren skal ha.

VI

I lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern skal § 4-1 tredje ledd lyde:

Kongen i statsråd kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke pasientgrupper plikten omfatter etter første ledd, og om innholdet i individuelle planer.

VII

I lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter gjøres følgende endringer:

Ny § 2-5 b skal lyde:

§ 2-5 b *Rett til koordinator*

Pasient og bruker som har behov for komplekse eller langvarige og koordinerte tjenester, har rett til koordinator i samsvar med bestemmelsene i helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 og spesialisthelsetjenesteloven § 2-5 a.

Ny § 2-5 c skal lyde:

§ 2-5 c *Rett til barnekoordinator*

Familier som har eller venter barn med alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne, og som vil ha behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester, har rett til barnekoordinator i samsvar med helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a.

VIII

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om frittstående skolar gjøres følgende endringer:

§ 3-6a skal lyde:

§ 3-6a *Samarbeid og samordning*

Skolen skal samarbeide med andre tenesteytardersom samarbeid er nødvendig for å gi eleven eit heilskapleg og samordna tenestetilbod. Dersom eleven har individuell plan etter anna lov og forskrift, skal skolen delta i samarbeid om utarbeiding og oppfølging av tiltak og mål i den individuelle planen.

Kommunen skal samordne tenestetilbodet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme kva for ein kommunal tenesteytar som skal vareta samordninga. Dersom det er oppnemnt barnekoordinator etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a, skal koordinatoren sørgje for samordning av tenestetilbodet.

Skolen skal, i tillegg til å følgje opp einskilde elevar, samarbeide med andre tenesteytarar slik at skolen og dei andre tenesteytarane kan vareta sine oppgåver etter lov og forskrift.

Når det er nødvendig for å vareta ansvaret etter første til tredje ledd, kan dei samarbeidande tenestene behandle personopplysningar, inkludert personopplysningar som nemnde i personvernforordningen artikkel 9 og 10.

Med tenesteytarar er det her meint kommunale, fylkeskommunale og statlege tenesteytarar, private teneste-

ytarar som utfører oppgåver på vegner av ein slik tenesteytar, barnehagar som får tilskot etter barnehageloven § 19 og skolar som får statstilskot etter friskolelova § 6-1.

§ 3-6b oppheves.

§ 7-4 skal lyde:

§ 7-4 *Opplysningsplikt til barnevernet*

Alle som utfører tenester eller arbeid etter denne lova, og tilsette i skolefritidsordningar i friskolar skal i arbeidet sitt vere merksame på forhold som kan føre til tiltak frå barneverntenesta.

Alle som utfører tenester eller arbeid etter denne lova, og tilsette i skolefritidsordningar i friskolar, skal utan hinder av teieplikta melde frå til barneverntenesta utan ugrunna opphald

- når det er grunn til å tru at eit barn blir eller vil bli mishandla, utsett for alvorlege manglar ved den daglege omsorga eller anna alvorleg omsorgssvikt,
- når det er grunn til å tru at eit barn har ein livstruande eller annan alvorleg sjukdom eller skade og ikkje kjem til undersøking eller behandling, eller at eit barn med nedsett funksjonsevne eller eit spesielt hjelpetrengande barn ikkje får dekt sitt særlege behov for behandling eller opplæring,
- når eit barn viser alvorlege åtferdsvanskar i form av alvorleg eller gjentatt kriminalitet, misbruk av rusmiddel eller ei anna form for utprega normlaus åtferd,
- når det er grunn til å tru at eit barn blir eller vil bli utnytta til menneskehandel.

Alle som utfører tenester eller arbeid etter denne lova, pliktar også å gi opplysningar etter pålegg i samsvar med barnevernloven § 6-4.

§ 7-5 skal lyde:

§ 7-5 *Opplysningar til den kommunale helse- og omsorgstenesta og sosialtenesta*

Styret skal sørgje for at alle som utfører tenester eller arbeid etter denne lova, er merksame på forhold som bør føre til tiltak frå sosialtenesta eller helse- og omsorgstenesta. Styret skal sørgje for at dei av eige tiltak gir sosialtenesta eller helse- og omsorgstenesta opplysningar om slike forhold så langt opplysningane kan givast utan hinder av teieplikta.

IX

I lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager gjøres følgende endringer:

Ny § 2 b skal lyde:

§ 2 b *Samarbeid og samordning*

Barnehagen og pedagogisk-psykologisk teneste skal samarbeide med andre tenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi barnet et helhetlig og samordnet tenestetilbud. Dersom barnet har individuell

plan etter annen lov og forskrift, skal barnehagen og pedagogisk-psykologisk tjeneste delta i samarbeid om utarbeidelse og oppfølging av tiltak og mål i den individuelle planen.

Kommunen skal samordne tjenestetilbudet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme hvilken kommunal tjenesteyter som skal ivareta samordningen. Dersom det er oppnevnt barnekoordinator etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a, skal koordinatoren sørge for samordning av tjenestetilbudet.

Barnehagen og pedagogisk-psykologisk tjeneste skal, i tillegg til å følge opp enkelte barn, samarbeide med andre tjenesteytere slik at barnehagen, pedagogisk-psykologisk tjeneste og de andre tjenesteyterne kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som utfører oppgaver på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter friskolelova § 6-1.

§ 45 skal lyde:

§ 45 Opplysninger til den kommunale helse- og omsorgstjenesten og sosialtjenesten

Barnehagepersonalet skal i sitt arbeid være oppmerksom på forhold som bør føre til tiltak fra sosialtjenesten eller helse- og omsorgstjenesten. Barnehagen skal av eget tiltak gi sosialtjenesten eller helse- og omsorgstjenesten opplysninger om slike forhold så langt opplysningene kan gis uten hinder av taushetsplikt.

X

I lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen gjøres følgende endringer:

§ 15 fjerde ledd skal lyde:

Kongen i statsråd kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvem retten til individuell plan gjelder for etter tredje ledd, og om innholdet i individuelle planer.

Ny § 15 a skal lyde:

§ 15 a Samarbeid med andre offentlige organer og tjenesteytere

Kantoret skal samarbeide med andre offentlige organer og tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi brukeren et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

Kantoret skal, i tillegg til å følge opp enkelte brukere, samarbeide med andre offentlige organer og tjenesteytere, slik at kantoret og de andre tjenesteyterne kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som utfører oppgaver på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter friskolelova § 6-1.

XI

I lov 19. juni 2009 nr. 44 om kommunale krisesentertilbud gjøres følgende endringer:

Ny § 4 skal lyde:

§ 4 Samarbeid og samordning

Kommunen skal sørge for at krisesentertilbudet samarbeider med andre delar av tenesteapparatet dersom det er nødvendig for å gi brukaren eit heilskapleg og samordna tenestetilbod. Dersom brukaren har individuell plan etter anna lov og forskrift, skal kommunen sørge for at krisesentertilbudet deltek i samarbeid om utarbeiding og oppfølging av tiltak og mål i den individuelle planen.

Kommunen skal samordne tenestetilbudet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme kva for ein kommunal tenesteytar som skal vareta samordninga. Dersom det er oppnemnd barnekoordinator etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a, skal koordinatoren sørge for samordning av tenestetilbudet.

Kommunen skal, i tillegg til å følgje opp ein skilde brukarar, sørge for at krisesentertilbudet samarbeider med andre delar av tenesteapparatet slik at krisesentertilbudet og dei andre tenestene kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tenesteapparatet er det her meint kommunale, fylkeskommunale og statlege tenesteytarar, private tenesteytarar som utfører oppgåver på vegner av ein slik tenesteytar, barnehagar som får tilskot etter barnehageloven § 19 og skolar som får statstilskot etter friskolelova § 6-1.

Ny § 6 a skal lyde:

§ 6 a Opplysningar til den kommunale helse- og omsorgstenesta og sosialtenesta

Kommunen skal sørge for at alle som utfører tenester eller arbeid etter denne lova, er merksame på forhold som bør føre til tiltak frå sosialtenesta eller helse- og omsorgstenesta. Kommunen skal sørge for at krisesentertilbudet av eige tiltak gir sosialtenesta eller helse- og omsorgstenesta opplysningar om slike forhold så langt opplysningane kan givast utan hinder av teieplikta.

XII

I lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen gjøres følgende endringer:

§ 9 første ledd skal lyde:

Statsforvalteren skal føre tilsyn med at kommunen oppfyller sine plikter etter kapittel 4, § 13 andre ledd første punktum, tredje ledd, fjerde ledd første punktum og § 16 første ledd.

§ 13 skal lyde:

§ 13 Samarbeid med andre offentlige organer og tjenesteytere og samordning

Kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen skal medvirke til at sosiale hensyn blir ivaretatt av andre offentlige organer som har betydning for at formålet med loven blir oppnådd.

Kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen skal samarbeide med andre sektorer, forvaltningsnivåer og tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi en person oppfølging og et helhetlig og samordnet tjenestetilbud, og når dette kan bidra til å løse oppgavene som kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen er pålagt etter denne loven. Blir det påvist mangler ved de tjenester som andre deler av forvaltningen skal yte til personer med et særlig hjelpebehov, skal kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen om nødvendig ta opp saken med rette vedkommende. Er det uklarhet eller uenighet om hvor ansvaret ligger, skal kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen søke å klargjøre forholdet.

Kommunen skal samordne tjenestetilbudet etter andre ledd. Ved behov skal kommunen bestemme hvilken kommunal tjenesteyter som skal ivareta samordningen. Dersom det er oppnevnt barnekoordinator etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a, skal koordinatoren sørge for samordning av tjenestetilbudet.

Kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen skal, i tillegg til å følge opp enkelte personer, samarbeide med andre sektorer, forvaltningsnivåer og tjenesteytere, slik at kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen og de andre tjenesteyterne kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift. Som ledd i disse oppgavene skal kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen gi uttalelser og råd og delta i den kommunale og fylkeskommunale planleggingsvirksomheten og i de samarbeidsorganene som blir opprettet.

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som utfører oppgaver på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter friskolelova § 6-1.

§ 28 tredje ledd skal lyde:

Kongen i statsråd kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvem rettigheten gjelder for etter første ledd og § 33 første punktum, og om innholdet i individuelle planer.

XIII

I lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. gjøres følgende endringer:

§ 3-4 skal lyde:

§ 3-4 Kommunens plikt til samarbeid og samordning

De kommunale helse- og omsorgstjenestene skal samarbeide med andre tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi pasienten eller brukeren et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

Kommunen skal samordne tjenestetilbudet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme hvilken kommunal tjenesteyter som skal ivareta samordningen. Dersom det er oppnevnt barnekoordinator etter § 7-2 a, skal barnekoordinatoren sørge for samordning av tjenestetilbudet.

De kommunale helse- og omsorgstjenestene skal, i tillegg til å følge opp enkelte pasienter eller brukere, samarbeide med andre tjenesteytere slik at de kommunale helse- og omsorgstjenestene og andre tjenesteytere kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som yter tjenester på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter friskolelova § 6-1.

§ 6-2 skal lyde:

§ 6-2 Krav til avtalens innhold

Avtalen skal som et minimum omfatte:

1. enighet om hvilke helse- og omsorgsoppgaver forvaltningsnivåene er pålagt ansvaret for og en felles oppfatning av hvilke tiltak partene til enhver tid skal utføre,
2. retningslinjer for samarbeid i tilknytning til innleggelse, utskrivning, habilitering, rehabilitering og lærings- og mestringstilbud for å sikre helhetlige og sammenhengende helse- og omsorgstjenester til pasienter med behov for koordinerte tjenester,
3. retningslinjer for innleggelse i sykehus,
4. beskrivelse av kommunens tilbud om døgnopphold for øyeblikkelig hjelp etter § 3-5 tredje ledd,
5. retningslinjer for samarbeid om utskrivningsklare pasienter som antas å ha behov for kommunale tjenester etter utskrivning fra institusjon,
6. retningslinjer for gjensidig kunnskapsoverføring og informasjonsutveksling og for faglige nettverk og hospitering,
7. samarbeid om forskning, utdanning, praksis og læretid,
8. samarbeid om jordmortjenester,
9. samarbeid om IKT-løsninger lokalt,
10. samarbeid om forebygging,
11. omforente beredskapsplaner og planer for den akuttmedisinske kjeden,
13. samarbeid om ytelse av helse- og omsorgstjenester til barn og unge med sammensatte vansker og lidelser, og som derfor mottar tjenester fra begge forvaltningsnivåene.

Når det avtales samarbeidstiltak, må avtalen klargjøre ansvarsforholdene, herunder må arbeidsgiveransvaret avklares. Videre må det avtales hvordan samarbeidstiltaket skal organiseres og finansieres.

§ 7-1 tredje ledd skal lyde:

Kongen i statsråd kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke pasient- og brukergrupper plikten omfatter etter første ledd, og om innholdet i individuelle planer.

Ny § 7-2 a skal lyde:

§ 7-2 a *Barnekoordinator*

For familier som har eller venter barn med alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne, og som vil ha behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester, skal kommunen oppnevne en barnekoordinator dersom foreldrene eller den som samtykker på vegne av barnet, ønsker dette.

Barnekoordinatoren skal sørge for

- a) koordinering av det samlede tjenestetilbudet,
- b) å ha oversikt over og bidra aktivt til å ivareta kommunens ansvar for nødvendig oppfølging og tilrettelegging for familien og barnet i form av tilbud om eller ytelse av helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester,
- c) at familien og barnet får nødvendig informasjon og helhetlig veiledning om helse- og omsorgstjenestetilbudet,
- d) at familien og barnet får nødvendig informasjon og helhetlig veiledning om andre velferdstjenester og relevante pasient- og brukerorganisasjoner, at familien og barnet gis veiledning i deres kontakt med disse, og at det formidles kontakt eller henvisning videre til slike tjenester eller organisasjoner og
- e) fremdrift i arbeidet med individuell plan.

Kommunens plikt til å oppnevne barnekoordinator gjelder frem til barnet fyller 18 år.

Kongen i statsråd kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilken kompetanse og hvilke oppgaver barnekoordinatoren skal ha.

§ 7-3 første ledd andre punktum skal lyde:

Denne enheten skal ha overordnet ansvar for arbeidet med individuell plan, og for oppnevning, opplæring og veiledning av koordinator og *barnekoordinator* etter §§ 7-1, 7-2 og 7-2 a.

XIV

I lov 6. november 2020 nr. 127 om integrering gjennom opplæring, utdanning og arbeid gjøres følgende endringer:

§ 41 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Offentlige organer kan behandle personopplysninger, herunder personopplysninger nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10, når det er nødvendig for å samarbeide med andre tjenester etter § 50.

Private som utfører oppgaver nevnt i første og tredje ledd for stat, fylkeskommune eller kommune, regnes som offentlige organer etter denne paragrafen.

Nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 48 første ledd skal lyde:

Statsforvalteren kan føre tilsyn med kommunens oppfyllelse av plikter etter lovens kapittel 3 til 6, §§ 39, 40, 43 og 50. Statsforvalteren kan også føre tilsyn med plikten til å ha internkontroll etter kommuneloven § 25-1.

Ny § 50 skal lyde:

§ 50 *Samarbeid og samordning*

Kommunen skal samarbeide med andre tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi deltakere i introduksjonsprogram et helhetlig og samordnet tjenestetilbud. Dersom deltakeren har individuell plan etter annen lov og forskrift, skal kommunen delta i samarbeid om utarbeidelse og oppfølging av tiltak og mål i den individuelle planen.

Kommunen skal samordne tjenestetilbudet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme hvilken kommunal tjenesteyter som skal ivareta samordningen. Dersom det er oppnevnt barnekoordinator etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a, skal koordinatoren sørge for samordning av tjenestetilbudet.

Kommunen skal, i tillegg til å følge opp enkelte deltakere, samarbeide med andre tjenesteytere slik at kommunen og de andre tjenesteyterne kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som utfører oppgaver på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter friskolelova § 6-1.

Nåværende §§ 50 til 52 blir §§ 51 til ny 53.

XV

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

B.

Stortinget ber regjeringen utrede og fremme en sak for Stortinget med forslag til nødvendige lovendringer for å sikre at barn som trenger det, gis en rett til helhetlige og koordinerte tjenester.

Oslo, i helse- og omsorgskomiteen, den 25. mai 2021

Geir Jørgen Bekkevold

leder

Kjersti Toppe

ordfører